

Nr 540

Av herr Löfgren m. fl., om ändrade bestämmelser rörande licensavgiften för radio med extra högtalare.

(Lika lydande med motion nr 436 i Första kammaren)

Vid upprepade tillfällen har framställningar gjorts för att få till stånd en ändring av den bestämmelse, som stadgar skyldighet att erlægga särskild ljudradiolicens för varje till en radiomottagningsapparat ansluten högtalare.

Bestämmelsen tolkas och praktiseras så, att om ett industriföretag har en radioapparat och till denna ansluter 20 högtalare för att möjliggöra för de anställda att uppnå en god återgivning av vad denna enda radiomottagare kan förmedla av bl. a. musikunderhållning under arbete, så skall för rätten att inneha denna enda radiomottagare erläggas 21 licensavgifter.

Däremot synes ingen hittills ha kommit på den idéen att tolka samma bestämmelse så att en bilägare, som i sin bil inmonterat en radioapparat och därtill anbringat en extra högtalare i bilens bakre del, skulle erlægga 2 licensavgifter.

Motioner för att få en rättelse beträffande den enligt vår uppfattning uppenbart otillfredsställande bestämmelsen har väckts i riksdagen. Sålunda kan hänvisas till motion nr II: 55 år 1952 av herr Edström, nr II: 328 år 1956 av herr Löfgren m. fl., nr I: 94 år 1960 av herrar Mattsson och Andersson, Torsten, samt II: 241 år 1960 av herr Löfgren m. fl.

Enligt andra kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande nr 2 år 1952 pågick inom telegrafstyrelsen överväganden för att åstadkomma en ändring, och då telegrafstyrelsen alltså hade sin uppmärksamhet riktad på frågan men önskade införskaffa närmare uppgifter om de ekonomiska konsekvenserna, avstyrkte utskottet motionen.

År 1956 förklarade sig telestyrelsen och AB Radiotjänst villiga att i samråd företaga en utredning, och allmänna beredningsutskottet fann i utlåtande nr 4 med anledning härav att motionen II: 328 ej behövde föranleda någon riksdagens åtgärd.

I skrivelse till Konungen, daterad 24 oktober 1959, föreslog telestyrelsen ändring i bestämmelsen, sedan den 1956 utlovade utredningen verkstälts, men i statsverkspropositionen år 1960 bebådade departementschefen en ny omfattande utredning vilken blev 1960 års radioutredning. Denna utredning har år 1963 i skrivelse till kommunikationsdepartementet förebådats ett förslag om sammanslagning av radio- och TV-licensen att genomföras 1967 eller senast 1968. Särskild avgift för innehav av radioapparat skulle därefter icke uttagas, varigenom den av motionärerna påtalade frågan automatiskt skulle lösas.

Med erfarenhet av att intresse för en lösning av den berörda frågan utlovats sedan mer än 12 år tillbaka och att frågan om en gemensam radio- och TV-licens på intet sätt är avgjord anser vi att riksdagen nu i avbidan på en definitiv lösning enligt de propåer, som kommit från 1960 års radioutredning, antager en sådan ändring som föreslagits av telestyrelsen enligt dess skrivelse av 24 oktober 1959 och som helt sammanfaller med förslaget i motion nr II: 241 1960 av herr Löfgren m. fl.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i enlighet med av telestyrelsen gjord framställning 13 § i radiolicenskungörelsen erhåller följande lydelse:

»Vad i denna kungörelse stadgas rörande radiomottagningsapparat skall jämväl gälla till sådan apparat ansluten återgivningsanordning.

Om både radiomottagningsapparaten och de anslutna återgivningsanordningarna befinner sig inom lokaler, som disponeras av tillståndshavaren, erfordras dock för återgivningsanordningar inom för bostadsändamål ej avsedda lokaler endast ett tillstånd för varje påbörjad grupp om tio sådana anordningar. Därvid räknas radiomottagningsapparaten, om den befinner sig inom sistnämnda lokaler, såsom en enhet i första gruppen», samt

att denna ändring träder i kraft fr. o. m. den 1 juli 1965.

Stockholm den 27 januari 1965

Sigfrid Löfgren

Axel Gustafsson
i Borås

Sven Antby

Yngve Hamrin
i Jönköping

M. Berglund

Eric Nelander

W. Werbro